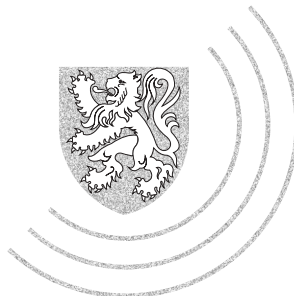

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

14 januari 2002

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van mevrouw Marijke Dillen –

betreffende de organisatie van een “Week van de Televisie”

VERSLAG

**namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid
uitgebracht door de heer Kris Van Dijck**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Gilbert Vanleenhove.

Vaste leden :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Veerle Heeren, de heren
Luc Martens, Gilbert Vanleenhove ;

de heer Julien Demeulenaere, mevrouw Claudine De
Schepper, de heren André Moreau, Gilbert Van Baelen ;

de heren Pieter Huybrechts, Julien Librecht, Joris Van
Hauthem ;

de heren Lucien Suykens, André Van Nieuwkerke ;

de heer Ludo Sannen ;

de heer Kris Van Dijck.

Plaatsvervangers :

mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, mevrouw Brigitte
Grouwels, mevrouw Mieke Van Hecke, mevrouw Ingrid
van Kessel ;

de heren Frans De Cock, Karel De Gucht, André Denys,
Cis Schepens ;

de heer Jean Geraerts, mevrouw Marleen Van den Eynde,
de heer Roland Van Goethem ;

de heren Jan Van Duppen, Robert Voorhamme ;

de heer Frans Ramon ;

de heer Dirk De Cock.

Zie :

807 (2000-2001)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid besprak op donderdag 18 oktober 2001 het voorstel van resolutie van mevrouw Marijke Dillen betreffende de organisatie van een “Week van de Televisie”.

I. Toelichting door mevrouw Marijke Dillen, indiener

Mevrouw Marijke Dillen stelt dat wetenschappelijk onderzoek reeds zeer dikwijls en uitgebreid heeft aangetoond dat kinderen zeer veel televisie kijken. Gemiddeld kijkt een kind twee uur per dag. In de categorie 10 tot 14 jaar ligt dit iets lager, terwijl dit in de categorie 15 tot 18 jaar aanzienlijk hoger ligt. Televisie is voor heel wat kinderen een zeer belangrijk ontspanningsmedium geworden.

Iedereen is ervan overtuigd dat televisie een belangrijke invloed heeft op jongeren die in de samenleving een kwetsbare groep zijn. Recent onderzoek heeft aangetoond dat er een duidelijk verband bestaat tussen het geweld dat kinderen op televisie zien en hun gedrag. Bovendien kunnen kinderen het fictief geweld op televisie niet altijd onderscheiden van reële geweldbeelden die tijdens de nieuwsuitzendingen e.d. worden getoond. Het is daarom belangrijk de jongeren en kinderen te beschermen en hen kritisch leren televisie te kijken.

Een voorstel daartoe is de organisatie in het onderwijs van een “Week van de Televisie”. Het lessenpakket van die week moet aandacht besteden aan diverse aspecten. Het kan kinderen inzicht bieden in de achtergronden, bedoelingen en gevolgen van het televisieaanbod. Men kan de kinderen laten nadenken over de tijd die zij voor het televisiescherm doorbrengen, over de vraag of het wel verantwoord is, en of er geen alternatieven zijn voor televisiekijken. Kinderen kunnen zo leren om programma's te selecteren.

Op de tweede plaats kunnen een aantal specifieke deelaspecten van het televisiekijken worden belicht, zoals geweld of reclame op televisie.

Ten derde kan men kinderen aanleren om niet alleen interesse op te brengen voor louter amusementsprogramma's, maar zich ook te interesseren voor meer leerrijke programma's, zoals actualiteitsprogramma's.

De “Week van de Televisie” kan ouders ook bewust maken van hun verantwoordelijkheid terzake. Ouders kunnen directer worden betrokken bij het

kijkgedrag van kinderen en kunnen meer bewust worden gemaakt van de mogelijke negatieve invloeden van bepaalde televisieprogramma's op kinderen.

Mevrouw Dillen geeft toe dat haar voorstel niet nieuw is. In heel wat landen bestaat dit soort initiatieven al geruime tijd. In de Verenigde Staten van Amerika zijn bijvoorbeeld lesprogramma's met als onderwerp ‘Televisiekijken’ opgenomen in het vaste lessenpakket. In Frankrijk is in het lessenpakket “une initiation à l'image” opgenomen waarbij het accent wordt gelegd op het gebruik van audiovisuele middelen en de media, en op een kritische analyse van de informatie en de boodschap van die media. In Nederland lopen diverse experimenten waaruit blijkt dat ze wel degelijk zinvol zijn.

Het is niet haar bedoeling dat onderwijs zou gaan bepalen wat kinderen al dan niet mogen zien. Het is belangrijk de kinderen en jongeren via een dialoog er zelf op een voldoende wijze bij te betrekken.

II. Algemene bespreking

De heer *Kris Van Dijck* beaamt het belang dat kinderen op een evenwichtige manier leren omgaan met televisie. Hij wenst te wijzen op de verantwoordelijkheid van de ouders vermits de kinderen vooral 's avonds thuis televisie zullen kijken. Bovendien moet deze problematiek een permanent aandachtspunt zijn, zodat een “Week van de Televisie” niet aan de bekommernissen tegemoet zal kunnen komen.

Hij verwijst naar het voorstel van resolutie waar in het vragende gedeelte vermeld wordt dat men de Vlaamse regering vraagt een “Week van de Televisie” in het totale lessenpakket van het leerplichtonderwijs op te nemen. Dit schept een probleem vermits de regering geen lessenpakketten samenstelt, maar wel werkt met eindtermen en ontwikkelingsdoelen. Daar is het omgaan met de media reeds uitdrukkelijk in opgenomen.

Mevrouw *Marijke Dillen* repliceert dat er in het basisonderwijs bijvoorbeeld wel reeds zoiets als een “Week van de verkeersveiligheid” bestaat. Ook verkeersveiligheid vergt een permanente aandacht. Zij leidt hieruit af dat dit ook kan opgaan voor een week van de televisie.

De heer *Gilbert Vanleenhove*, voorzitter, merkt op dat de “Week van de verkeersveiligheid” niet opgelegd wordt door de Vlaamse regering, maar door

de overkoepelende organisaties van de onderwijsnetten.

De heer *Julien Demeulenaere* merkt op dat men vooral de verantwoordelijkheid van de ouders moet benadrukken. Het zou daarom beter zijn de ouders te motiveren om oog te hebben voor deze problematiek. De organisatie van een “Week van de Televisie” lost dit niet op.

De *voorzitter* besluit dat iedereen wel de basisfilosofie van het voorstel van resolutie onderkent, maar dat de concrete invulling niet strookt met de onderwijspolitiek van vandaag. Die is immers gestoeld op het geven van meer autonomie aan de onderwijsinrichters en scholen.

Mevrouw *Marijke Dillen* werpt op dat in heel wat andere landen wel soortgelijke initiatieven werden ingevoerd.

III. Stemming

Het voorstel van resolutie betreffende de organisatie van een “Week van de Televisie” wordt verworpen met 5 stemmen tegen en 3 voor.

De verslaggever,

De voorzitter,

Kris VAN DIJCK

Gilbert VANLEENHOVE
